

den hele virkelig foreliggende Stilling tilfiger maa paatages. Var her blot Spørgsmaal om Stemning, saa turde det være ganske klart, at den naturlige Følelse maatte føre til, at man sagde Nei; det er den første og rimelige Stemning, det er den, som altid kommer frem, hvor Spørgsmaalet er om Paalæg af en Byrde, og navnlig af en Byrde, som i mange Henseender er ubehagelig. Skulde jeg følge min Stemning, saa gik jeg den samme Vej som det ærede kongevalgte Medlem, men min Opfattelse af den Pligt, som paahviler os til at skaffe os om muligt en finansiell Fremgang, leder mig til med min Stemning at finde det rigtigt at stille et saadant Beløb som det, hvorom her er Tale, til Regjeringens Raadighed. Naar jeg ikke har været med til at foreslaae et større Beløb, naar jeg tværtimod har medvirket til, at det ikke blev sat højere end til een Million, saa nægter jeg aldeles ikke, at nogen Indflydelse derpaa have de Oplysninger havt, som vi have faaet om den Mulighed, der har været for Regjeringen til at gjøre betydelige Udgifter til Jernbaneanliggender i rede Penge der, hvor det kunde have været undgaaet, hvor man kunde have benyttet Obligationer. Jeg vil ikke paatage mig at sige, at dette ikke har været rigtigt handlet, dertil kender jeg for lidt de Forhold, hvorunder det er skeet, men det vil jeg sige, at det er en stor Indflydelse, som de meget fylgte Ræsker give Ministeriet, og det er forekommet mig, at der ikke var Grund til ved nye Skatter at bidrage til, at Ræskerne bleve saa fylgte, at jo nok Rigsdagen paa saadanne Punkter kunde faae noget mere Indflydelse. Det forekommer mig derfor og, at den høitærede Finantsminister har været særdeles villig til atter at lade en ny Statsgjæld stigte til Fyldestgjørelse af Jernbaneformaal, som kunde have været fyldestgjorte uden at forøge Statsgjælden. Dette foruden flere andre Omstændigheder, som jeg ikke skal fordybe mig i, har bidraget til, at jeg ikke har troet at kunne tilraade, at det Beløb, der skal tilveiebringes extraordinært, sættes højere end til 1 Million, eller at det bevilges for en længere Tid end 2 Aar. Fremtiden er usikker, og det forekommer mig at være i sin Orden, at Repræsentationen beholder friere Hænder ligeoverfor Regjeringen, ogsaa med Hensyn

til det Indtægtstab, som er stillet os i Udfigt, nemlig ved Omdannelsen af andre Skattelove. Det er forekommet os rigtigst, at Spørgsmaalet derom behandlede samlet, under Et og frit, men ikke saaledes, at man allerede nu var bunden ved en højere og for længere Tid paalagt Indkomstskat.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Lovforslaget (see Tillæg A.) sættes under Afstemning og vedtoges med 38 Stemmer mod 3.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilfjældigt Formanden i det andet Thing med Anmodning om at forelægge det der.

Der er ikke Mere paa Dagsordenen, og jeg skal saaledes hermed opgive Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt imorgen Kl. 1¹/₂. Dagsordenen vil da være:

1) Første Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1867 til 31te Marts 1868.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1866 til 31te Marts 1867.

Mødet hævet Kl. 4³/₄.

R e t t e l s e .

Sp. 2808 Linie 13—12 f. n. for: „efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling“ læs: „efter Reglerne for Lovforslags 2den og 3die Behandling“.